

РЕШЕНИЕ

№ 2621

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11328** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Д. А., като пълномощник на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ - С. на НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (ТД на НАП), срещу РЕШЕНИЕ № 20229908 от 20.10.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 97^{-ми} с-в по н.а.х. дело № 15317 по описа за 2019 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, В ЧАСТТА, с която е изменено Наказателно постановление (НП) №440000-F443374/10.04.2019 г. и е определен по-нисък размер на наложеното административно наказание – „имуществена санкция“, от 1000 (хиляда) лева на 500 (петстотин) лева. Поддържа, че размерът на административното наказание е съобразен с факта, че макар и нарушението да е извършено за първи път и да не са били изложени убедителни аргументи за завишена степен на обществена опасност на нарушението, то, дори и формално по своя характер, е с висока степен на обществена опасност и следва да се вземе предвид, че констатираното закъснение за подаване на заявлението за регистрация по ЗДДС е от 70 дни, което не е незначително. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение, като да бъде потвърдено изцяло НП №

440000-F443374/10.04.2019 г. Претендира да му бъдат присъдени разноски.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 440000-F443374/10.04.2019г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1000 лева, за това, че в качеството му на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 ЗДДС, не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнал облагаем оборот в размер на 50 000 (петдесет хиляди) лева, за период не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец, с което е нарушило разпоредбата на чл. 96, ал. 1 ЗДДС. Констатирано е закъснение от 70 (седемдесет) дни.

С обжалвания съдебен акт е ИЗМЕНЕНО НП № 440000-F443374/10.04.2019 г., като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 1000 (хиляда) лева на 500 (петстотин) лева.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН), съответно при издаване на процесното НП са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, респ. на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Прието било, че [фирма] е извършило вмененото му нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност, но размерът на наложеното административно наказание е завишен, предвид обстоятелството, че нарушението е осъществено за първи път.

Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав. Извън предмета на производство остава решението на СРС извън санкционната му част, която поради липса на насрещно оспорване, е влязло в сила.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 97^{-ми} с-в.

С разпоредбата на чл. 96, ал. 1 ЗДДС е въведено задължение за всяко данъчно задължено лице, с облагаем оборот 50 000 лева или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

Съгласно кореспондиращата, на посочената по-горе правна норма, санкционна разпоредба на чл. 178 ЗДДС данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно,

но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лева.

В процесния случай безспорно е установено, че за периода от 01.10.2017г. до 31.07.2018 г. проверяваното дружество [фирма] е реализирало оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 ЗДДС в размер на 2 025 316,69 лева, като е подало заявление за регистрация по ЗДДС извън законоустановения срок, със закъснение от 70 дни. Установеният фактически състав правилно е подведен към разпоредбата на чл. чл. 96, ал. 1 ЗДДС. Отговорността на дружеството е обективна.

Правилно първостепенният съд е възприел като несправедлив определения от административно-наказващия орган размер на наложеното административно наказание и го е намалил до минимално предвидения в санкционната разпоредба на чл. 178 ЗДДС. Пределите на имуществената санкция варират в обхвата от 500 до 5000 лева за юридически лица и еднолични търговци. В НП не са изложени никакви съображения относно индивидуализацията на административното наказание, обосноваващи налагането ѝ в размер от 1000 лева, респ. не са изследвани релевантните обстоятелства по чл. 27, ал. 2 ЗАНН, а не е дължимо от съда да извежда предполагаемата воля на наказващия орган. Поради това санкцията правилно е била изменена според установения в чл. 178 ЗДДС минимум. Нарушението е било първо за наказаното лице, като не са установени доказателства за системност или за настъпване на допълнителни несъставомерни вреди. Извършена е правилна преценка от страна на СРС на баланса между засегнатите обществени отношения и интереса на санкционираното лице, с цел даване на превес на приучването към фискалната дисциплина и изпълнение на всички законови изисквания за задължителна регистрация по ЗДДС.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ №20229908 от 20.10.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 97^{-ми} с-в по н.а.х. дело №15317 по описа за 2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.